

കലാശൈലവർമ്മയും അദ്വൈതത്തിന്റെ നാടകങ്ങളും

കലാശൈലവർമ്മ എന്ന പേരായ ഒരു കേരളരാജാവ് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന ചരിത്ര വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അറിയാം. പണ്ഡിതനും കവിയും നാടകകൃത്തുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ആശ്ചര്യഭരണി, തപതിസംവരണം, സുദ്രാധനഞ്ജയം എന്നീ കൃതികൾ കലാശൈലവർമ്മയുടെ സൃഷ്ടികളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വരൂപം, സ്വഭാവം, ഭരണം, ജീവിതം എന്നിവയെപ്പറ്റി ഈ കൃതികളിൽനിന്നു ചില സൂചനകൾ നമുക്കു കിട്ടുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും, ഈവക സൂചനകൾ പ്രായേണ കുറവായതുകൊണ്ടും റേറ്റർ തെളിവുകൾ വേണ്ടത്ര കാണാത്തതുകൊണ്ടും പ്രശ്നങ്ങൾ ധാരാളം അവശേഷിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമാണ് ഉള്ളത്. മദ്ധ്യേതിട്ടുള്ളതൊക്കെയും ചരിത്രസാഹിത്യകർമ്മങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള കഴിഞ്ഞ അര നൂറ്റാണ്ടുകാലം ഈ രാജാവിനെക്കുറിച്ചു ചർച്ചചെയ്യാൻ പണ്ഡിതന്മാർ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ഉപന്യാസത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങളുടെ സാമന്തസുസ്വഭാവവും ഇതുവരെ നടന്നിട്ടുള്ള ചർച്ചകളും ആദ്യം ചുരുക്കി പ്രതിപാദിക്കുകയും പിന്നീട് രേഖകളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില പുതിയ വസ്തുതകളെപ്പറ്റി വിശകലനം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

വി. ടി. ഇന്ദുധരൻ

കലാശൈലവർമ്മന്റെ ആശ്ചര്യഭരണി ഒരു ഗദ്യകാവ്യമാണ്. ഇതായിരിക്കാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ കലാസൃഷ്ടി എന്നു കേൾക്കുന്നു. പിന്നീട് തപതിസംവരണവും ഭട്ടവിധായി സുദ്രാധനഞ്ജയവും രചിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം. ഇവ രണ്ടും സംസ്കൃതനാടകങ്ങളാകുന്നു. ആശ്ചര്യഭരണിയുടെ രചയിതാവാണ് ഈ നാടകമെന്ന് എന്നിങ്ങനെയാകുന്നു കലാശൈലവർമ്മനെ തപതിസംവരണത്തിൽ പരിചയപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. സുദ്രാധനഞ്ജയത്തിലാവാമെന്ന്, അദ്ദേഹത്തെ തപതിസംവരണകർത്താവ് എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കണ്ടാൽ ദീർഘകാലം കോളനമായിരുന്നു ഈ കവി

യെന്നു രണ്ടു നാടകങ്ങളിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതാഹരണമായി തപതിസംവരണത്തിലുള്ള പദ്യം താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

“ഉത്തുത്ഗംഭോണമുകന്ധരെന്നതാംസം-
രംസാവലംബിമണികണ്ഠികകണ്ഠപുരം
ആമനവംബിമുജന്മിതകംബനാഭം-
മാതാമിതസുവപുരാത്തിഹരം പ്രസാന്നം.”

മഹോദയപുരം എന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു കലാശൈലവർമ്മന്റെ ആസ്ഥാനമെന്നു തപതിസംവരണത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം കേരളവംശമുന്മാദരാജായിരുന്നു എന്നും അകിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. നെൽപാടങ്ങൾ പരന്നു കിടക്കുന്ന മനോഹരമായ കേരളനാട്ടിന്റെ ന

ചിന്നതകൾ ആരംഭിക്കുന്നു

രാമാവു് മൂലമായിരുന്നു എന്നു ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികൾക്കു് അറിയാം. ഇദ്ദേഹം ഒരു വൈഷ്ണവസന്യാസി ആയിരുന്നു. ആഴ്വാർ എന്ന സ്ഥാനത്തു് സന്യാസസ്വത്തിയുടെ ലക്ഷണമാണു്. കലശലവരായും കലശലവെണ്ണന്മാരും ഒരു വ്യക്തിതന്നെയാണോ എന്നുവെണം മനോരമ പ്രശ്നം. പഴയ സാഹിത്യങ്ങളിലും ഐതിഹ്യങ്ങളിലും മറ്റു ചില രേഖകളിലും കലശലവൻ എന്ന പേരു് അങ്ങോട്ടു് സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചോരയും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ടു്. മുകുന്ദമല എന്നു പേരായ ഒരു വിദ്വാൻസ്മാരകമായി നമുക്കറിയാം. ഇതിന്റെ രചയിതാവു് ഒരു കലശലവനാണു് എന്നു അതിൽ പറയുന്നു. യുധിഷ്ഠിരാജനും എന്ന ഒരു യാമകകാവ്യത്തിന്റെ കർത്താവായ വാസുദേവഭട്ടതിരി ഒരു കലശലവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു രേണം നടത്തിയിരുന്നതായി പറയുന്നുണ്ടു്. കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ തിരുമലശലവരപ്പരം എന്ന പേരായ ക്ഷേത്രത്തിൽ കാണുന്ന ഒരു ശിലാഖരിതത്തിൽ “തിരുമലശലവരപ്പരത്തുളി” സ്ഥാപിച്ചതായി ഒരു പ്രസ്താവനയുണ്ടു്. ഇതിന്റെ സ്ഥാപകൻ ഒരു കലശലവനാണോ? മീമാംസകനായിരുന്ന പ്രഭാകരന്റെയും കവിയായിരുന്ന ഖിലാശ്രാകൻറേയും രക്ഷാകർത്താവായി കലശലവൻ എന്ന പേരു് കാണുന്നു. കോട്ടോല്ലത്തി മുതലായ ഐതിഹ്യങ്ങളിൽ ഇനിയും പല സന്ദർഭങ്ങളിലും ഇതേ പേരു് കണ്ടാവുന്നതാണു്. ഇതിൽ ഏതെങ്കിലുമായി നാടകകർത്താവായ കലശലവന്റെ വല്ലു് ബന്ധമുണ്ടോ? ഈവക പ്രശ്നങ്ങൾ ആണു് വ്യക്തമായ ഉത്തരങ്ങൾ ലഭിക്കാൻവേണ്ടി ചരിത്രരംഗത്തിൽ ഗതി കിട്ടാത്ത പ്രേതങ്ങളെപ്പോലെ അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്.

ഗണപതിശാസ്ത്രീകൾ

പണ്ഡിതന്മാർ പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളുടെ മുഖേന ഞാൻ താഴെ ചേർക്കുന്നു. ശ്രദ്ധേയമായ ചില വസ്തുതകൾ പൊതുജനതയ്ക്കു

ഏതിൽ ആദ്യം ജനങ്ങളായത് ടി. ഗണപതി
 ശാസ്ത്രികളാണെന്നു കേൾക്കുന്നു. ശേഖരപക്ഷം
 എന്ന കൃതിയെപ്പറ്റി ചില പരാമർശങ്ങൾ വ്യ
 ങ്ഗവ്യായുധത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നു. ശേഖ
 രപക്ഷത്തിന്റെ കർത്താവായ ധനഞ്ജയൻ 10-ാം
 നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന
 എന്നു കരുതാവുന്നതുകൊണ്ട് ഈ കാലത്തിനു
 ശേഷമാവണം വ്യംഗവ്യായുധകർത്താവും അ
 ദ്വൈതത്തിന്റെ സമകാലികനായ കവശേഖര
 വർമ്മയും ജീവിച്ചിരുന്നതു് എന്നു ഗണപതിശാ
 സ്ത്രികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. കവശേഖരവർമ്മ എഴു
 തിയിട്ടുള്ള ആശ്ചര്യഭഞ്ജരി എന്ന കൃതിയിൽ
 തന്നെ "കരംഗൈകകശാലവാദിഭിഃ" എന്ന വാ
 ക്യം അജരാകാശത്തിന്റെ വ്യാപ്താനന്തരം ടി
 കാസർവ്വസ്വം എന്ന കൃതിയിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടു
 ണ്. ടികാസർവ്വസ്വത്തിൽ ശകാബ്ദവും കലി
 വർഷവും കൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഇതു
 ക്രിസ്താബ്ദം 1159നോടു് യോജിക്കുന്നു. അതി
 ന്നാൽ ടികാസർവ്വസ്വം എഴുതിയ കാലത്തിനു
 400 കവശേഖരവർമ്മ ആശ്ചര്യഭഞ്ജരി എഴു
 തിയിട്ടുണ്ടാവണമെന്നു ഗണപതിശാസ്ത്രികൾ
 ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. 10-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാ
 ഷ്ടത്തിന്നു പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവ്വാർ
 ഷ്ടത്തിന്നു ഇടയിലുള്ള ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാവ
 ണം കവശേഖരവർമ്മ രാജ്യഭാരം ചെറുത്തെന്നാ
 ണ് ഈ പണ്ഡിതന്റെ അഭിപ്രായം.

കുമാരശാലാജിക്ക് കമാലമാണെന്നും മറ്റേ ആൾക്കെന്ന ആയിരിക്കാമെന്നു ഗണപതിശാസ്ത്രികൾ ഒരു ദിക്കിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടുപേരും കോളാജാക്കന്മാരായിരുന്നു എന്നും വിഷ്ണുക്കുന്മാരായിരുന്നു എന്നും അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടാണ് ശാസ്ത്രികൾ ഈ തിഗ്ഗണത്തിൽ എഴുതുന്നത്. തമിഴ് വൈഷ്ണവസാഹിത്യങ്ങളിലെ വിവരണങ്ങളിൽ പറയുന്നതു കമാലശാലാജിക്ക് കമാലമാണെന്നും 1680-ൽ ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നാണ്. ക്രിസ്തുവിനു 1422 എന്ന വർഷത്തിനു സമാകുന്നതു. ഈ ഐതിഹ്യം ശരിയാണെങ്കിൽ കമാ

ശൈലോത്തരം¹വാക്കും കവാശവാരമ്പരവും. രാമ രാജാവുതന്നെയാവാൻ വഴിയില്ലെന്നു ഗണപതിശാസ്ത്രികൾ ഉറപ്പാക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ ചുണ്ടി കടന്നുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടില്ല (1911-ൽ തിരുവിതാംകൂർഗവണ്മെന്റിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ രാജാവിന്റെ പേരിൽ അന്നത്തെ ഗണപതിശാസ്ത്രികൾ എഴുതിയിട്ടുള്ള മുഖവുര നോക്കുക.)

പ്രൊഫസർ കെ. ആർ. പീഷാരടി

തിരുക്ഷേമശേഖരപുരത്തുള്ള മിഖിയിലായി
 പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നവിധം തിരുക്ഷേമശേഖരപു
 രത്തു തളി അഥവാ ക്ഷേത്രം സ്ഥാപിച്ചതു കല
 ശേഖരവയസ്സാവാം എന്നു പ്രൊഫസർ കെ.
 ആർ. പീയോരി മേ സന്ദർഭത്തിൽ അഭിപ്രാ
 തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (കൊച്ചിൻഐസ്കൂളിനിറിയെ
 പുരവന്യശവേഷണിപ്പോർട്ട് 1927). ചെറ
 മക്കന്മാരുടെ കലശലായ തിരുവഞ്ചിക്കുളത്തു
 ഈ ശിവപ്രതിഷ്ഠ ആയിരുന്നു എന്നും കലശല
 വയസ്സ് വിജ്ഞാപനത്തിലുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മി
 ക്ഷേമശേഖരപുരം ക്ഷേത്രം പണിചെയ്തിട്ടുണ്ടാ
 വാമെന്നും ആണ് പീയോരി ഉറപ്പിക്കുന്നത്.
 എന്നാൽ, മറ്റൊരു ദിക്കിൽ ഈ പണ്ഡിതൻ
 വിചിന്താത അഭിപ്രായങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്താ
 തിരുന്നിട്ടില്ല. മകന്മാരുടെ ചെവിയാവാൻ
 കലശലായും പ്രഭാകരന്റെ കന്യാധികാരി
 തായിരുന്ന കലശലായും മറ്റേ രാജാവിനെന്ന
 താവാമെന്നും ഇദ്ദേഹത്തിരിക്കാം തിരുക്ഷേ
 മശേഖരപുരത്തു തളി സ്ഥാപിച്ചതെന്നും പീയോ
 റി പറയുന്നു (മകന്മാരുടെ അനുസ്മരണ
 നോക്കുക.)

ഏ. ഡി. 788ആമ്പ്, 8-ാം നൂറ്റാണ്ടി
 ന്റെ മധ്യത്തിലായെന്നും കലാശൈലിയിൽ മി
 ഡിച്ചിരുന്നതും എന്നാണ് പഠിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന
 ത്ത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭവനമായ വാഴശ്ശേരി
 താഴെ ചേർന്നു. ശുഭരത്നം, കാളിദാസൻ, ഹ
 ഷൻ, ഭണ്ഡി മുതലായ സംസ്കൃതനാടകകർ
 താരുടെയും ചെറിയ നാടകങ്ങളിലെ പല നാടക
 കൃതികളുടെയും രചയിതാവായിരിക്കാൻ
 കഴിഞ്ഞിരിക്കാം എന്നാണ് കരുതുന്നത്.

ഇളംകുളം ക്ഷത്തർപ്പിള്ളയുടെ തലിയറ
തം കലശലവരവയ്ക്കും കലശലാ ഞാൻ
തം ക്ഷത്തർപ്പിള്ളയുടെ കർത്താവായ കലശലവ
നും എല്ലാം ഒരു ആരാധനാലയമാണെന്നാണ്.
എ. ഡി. ൪൦൦-ാം ആണ്ടാഴ്ചയിൽ ജീവിച്ചിര
ന്ന രാജശാലവരകവി ആശയ്ക്കുശേഷമെ വാ
ഴ്ചയിട്ടുള്ളതിനാൽ ആ കാലത്തിനുമുമ്പ് കല
ശലവരവയ്ക്കു രാജാക്കന്മാർ വെട്ടു എട്ടു മീറ്ററുമാ
ണ്. എ. ഡി. ൪൦൦-ാം ആണ്ടാഴ്ചയിൽ ൧൧
പ്രകാരം രാജശാലവര, വെട്ടുവെട്ടു, വെട്ടു
വെട്ടു എന്നീ രാജാക്കന്മാർ ഒരുമിട്ടു വെട്ടുവെട്ടു
വെട്ടു മറ്റൊരാൾ എന്ന നിലയിൽ കേരളം ഭരി
ച്ചു. ഈ വെട്ടുവെട്ടുവെട്ടുവെട്ടു നോക്കുന്നതാ
കലശലവരവയ്ക്കു ഭരിച്ചു ൪൦൦-ാം ആണ്ടാഴ്ച.
സ്വാമിമാർക്കുവെട്ടുവെട്ടുവെട്ടു ഗണിതപ്രകാരം വെട്ടു
കലശലവരവയ്ക്കു കലശലാ ഞാൻ ജീവിച്ച
തു. ക്ഷത്തർപ്പിള്ള വെട്ടുവെട്ടുവെട്ടുവെട്ടു. ക
ക്ഷത്തർപ്പിള്ളയുടെ കർത്താവായ വെട്ടുവെട്ടുവെട്ടുവെട്ടു
നാൽ ഇതേ ആരാധനാലയമാണ്—ഇപ്പോൾ
ണ് ക്ഷത്തർപ്പിള്ള വെട്ടുവെട്ടുവെട്ടുവെട്ടു. കല
ശലവരവയ്ക്കു എന്നതിലെ കലശലവരവയ്ക്കു
ഒരു സ്വീകൃതപ്പെടും നോക്കുന്നതാ വെട്ടുവെട്ടു
ഒരു രാജവംശത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ എന്ന നിലയിലാവാം,
പിന്നീട് കലശലവരവയ്ക്കു സ്വീകൃതമായിത്തീർന്നതും പാശ്ചാത്യ. (പേസോ)

പ്രായം 9ഉം 10ഉം റൂററാണ്ടുകളിൽ എന്ന പ സ്കൂൾ നോക്കുക.)

മററ വില വസ്തുതകൾ

അച്ഛനൻ ക്രിസ്റ്റന്റെ സഹോദരിയാ ള സദ്രയ അപഹരിച്ച കൊണ്ടുപോകുന്ന ഞാൻ സുദ്രാധനയെത്തിലെ കഥ. ഈ നാടകത്തിലെ അഞ്ചാംഅങ്കത്തിൽ ഒരു സന്ദേശവാഹകൻ അജ്ഞനനെ അന്വേഷിച്ചുപോകുന്ന ഒരു സന്ദർശം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സന്ദേശവാഹകൻ അന്വേഷണം നടത്തിയ ദേശങ്ങളുടെയും സ്ഥലങ്ങളുടെയും പേരുകൾ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. പാണ്ഡ്യം, മലയമല, കന്യാകുമാരി, കേരളം, സഹ്യപർവ്വതങ്ങൾ, ഗോകുണ്ഠം, സമുദ്രതീർത്ഥങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ദിക്കുകളിലാണ് തെക്കെ ഇന്ത്യയിലെ തിരച്ചിയിട്ടുള്ളതായി സന്ദേശവാഹകൻ ചെന്നത്.

കേരളം, പാണ്ഡ്യം എന്നീ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളുടെ പേരു പറഞ്ഞപ്പോൾ നാടകകർത്താവ് ചോഴരാജ്യത്തിന്റെ പേരു വിട്ടുകളഞ്ഞു എന്നതു രസകരമായി തോന്നുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ, ഈ വസ്തുത പണ്ഡിതന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതെ പോയി. തെക്കെ ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ രാജ്യമായിരുന്നു ചോഴദേശം എന്ന് എല്ലാവരും അറിയാം. ആദികാലം തൊട്ട്, ക്രിസ്തുവർഷം 1000-ൽ രചിക്കപ്പെട്ട സംഘം കൃതികളിലും കാലം മുതൽക്കുതന്നെ ചോഴരാജ്യം പാണ്ഡ്യം എന്നീ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളെയും കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടു മാത്രമേ വ്യാഖ്യാനം ചെയ്തതായിരിക്കുകയുള്ളൂ. ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പുള്ള അശോകന്റെ ശാസനങ്ങളിലും മറ്റാലോചനകളിലും ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളെയും ഒരുമിച്ചുമാത്രമേ പറയാറുള്ളൂ. ഇവർ ഒരുതരം ത്രിമൂർത്തികളായിരുന്നു. മുമ്പത്താൽ എന്നാണ് ഇവരെ വിളിക്കാറുള്ളത്. ഞാൻ ഈ കാര്യം സ്ഥലപ്പേരുകളും വിവരിച്ചുകൊണ്ടു ചില ശോചനീയമായ ഈ ത്രിമൂർത്തികളുടെ ദേശങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ തിരച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു മററ

രണ്ടു രാജ്യങ്ങളെ പറ്റിമാത്രം പ്രസ്താവിച്ചത് അത്ഭുതകരമാണ്.

രണ്ടു സാമൂഹ്യതകളാണ് ഉള്ളതെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നു. ഒന്ന്, കലാശൈലിയിൽ സുദ്രാധനയെ രചിച്ച കാലത്തു ചോഴദേശം തിരച്ചിട്ടുള്ളതായിരിക്കാത്ത സ്ഥിതിയിൽ അധികൃതർ കിടന്നിരുന്നിരിക്കാം. രാഷ്ട്രീയമായി മലയാളം ആയ കാരണങ്ങളാൽ ചോഴദേശം പേരുപറയാൻ കലാശൈലിയിൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടു എന്നതാണ് രണ്ടാമത്തെ സാമൂഹ്യത.

ക്രിസ്തുവർഷം 1000-ൽ എന്താണു എന്നും റൂററാണ്ടിന്റെ സമാപ്തിയുടെ ചോഴന്മാരുടെ പ്രബലവും പേരു കേട്ടതുമായ ഒരു സാമൂഹ്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ എന്നും റൂററാണ്ടുമായി ആറാം റൂററാണ്ടുമായി ചോഴന്മാർ അന്ധകാരമായിരുന്നു. ആറാം റൂററാണ്ടുമായി 5-ാം റൂററാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാധിപതിയായിരുന്നു ചോഴന്മാർ ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമപ്രദേശത്തിന്റെ അധിപന്മാർ മാത്രമായിരുന്നു. ഈ കാലത്തു ഞാൻ തമിഴ്നാട്ടിൽനിന്നു അപ്രത്യക്ഷമാവുകയും തെലുങ്കുദേശത്തു താമസമാക്കുകയും ചെയ്തു. എ.ഡി. 850-ഓടുകൂടിയാണ് ചോഴചക്രവർത്തിമാർ വീണ്ടും ഒരു സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചതായി ഉൾപ്പെടുന്നു. എ.ഡി. 855-ൽ 880-ൽ ഇടയിൽ 30 വർഷക്കാലം തിരച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വളരെ ചെറിയ കാലഘട്ടത്തിലൊഴികെ എ.ഡി. 850-ൽ 12-ാം റൂററാണ്ടുമായി ചോഴ സാമ്രാജ്യം പ്രാബല്യത്തോടു സമ്പർക്കമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വർത്തിച്ചു എന്നു നമുക്കറിയാം. ഇതിനു എത്രയെങ്കിലും ചരിത്രരേഖകളുണ്ട്.

ചോഴന്റെ ഗതിവിഗതികൾ

എ.ഡി. 850-ൽ വിജയനഗരം എന്ന ചോഴരാജാവ് തഞ്ചാവൂർ കരസ്ഥപ്പെടുത്തി ഒരു പ്രബലശക്തിയായിത്തീർന്നതാകട്ടെയാണ് ചോഴന്മാരുടെ സാമ്രാജ്യകാലം മുഴുവനുള്ളത്. പിന്നീട് വന്ന ആദിത്യൻ ഒന്നാമൻ

മലയാളത്തിൽ വൈകാരികത, ജാതിഭേദം എന്നീ സങ്കല്പങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. [[...]] എന്നാൽ ചോദ്യങ്ങൾക്കു മുമ്പെങ്കിലും വൈകാരികതയും ജാതിഭേദവും ഇതിൽ കൂടാതെ ഏതു സാഹചര്യത്തിലായിരുന്നു. രാജാക്കന്മാർക്കു മുമ്പെ

യ്ക്കനകാലി ഞാൻ ഭവ്യ പ്രസ്താവിച്ച ശിഖാലി
ലിംഗം ആരംഭിക്കുന്നത്. ലിഖിതം എഴുതിയ
മിമിക്രി മനസ്സ് കണ്ടുനില്ക്കുന്നു. എന്നാൽ, അ
ക്കാരത്തിന്റെ വടിവു നോക്കുമ്പോൾ ഇതു പ
രിചയം നോക്കുന്നതിൽ എഴുതപ്പെട്ടതാവാം
എന്നാണ് രാജനാഥന്റെ ഉത്തരം. പക്ഷെ
പരിചയം നോക്കുന്നതിന്റെ ആരംഭത്തിൽ എഴുത
പ്പെട്ടതാവാം വിശദമായി എന്ന് അദ്ദേഹം
പറയുന്നു. അങ്ങനെയൊന്നിൽ ഇതിന്റെ
196 കൊല്ലം ഭവ്യവർണ്ണനാൽ തളി സ്ഥാപി
ച്ചത്. അപ്പോൾ, തളിയുടെ സ്ഥാപനം ഭ
വ്യവർണ്ണനാൽ ആരംഭത്തിൽ നടന്നിരി
ക്കും. ഇതും കലാശൈലിയുടെ കാലവും ത
മ്മിൽ യോജിപ്പിച്ച്.

തളി എന്നാൽ തളിയിൽ ക്ഷേത്രം എന്നാ
ണ് അർത്ഥം. പക്ഷെ, കേരളീയപാരമ്പര്യ
പ്രകാരം തളി ഒരു ഭരണവിഭാഗമായിരുന്നു.
ഇതു പെരുമാറ്റത്തിന്റെ ഭരണവിഭാഗങ്ങളുടെ
പേരായിരുന്നു കേരളാലയത്തിൽ പറയു
ന്നത്. (തളി എന്നാൽ ഒരു ഭരണവിഭാഗം
എന്ന ശബ്ദാരാധനയിൽ അർത്ഥം കൊടുത്തി
രിക്കുന്നു നോക്കുക.) ഇപ്രകാരമുള്ള ഭരണവി
ഭാഗങ്ങൾ സാധാരണ ക്ഷേത്രങ്ങൾ ആസ്ഥാന
മാക്കിക്കൊണ്ടായിരുന്നു സ്ഥാപിച്ചിരുന്നത്
എന്നു നമുക്ക് അറിയാം. ചേലൂർത്തറ ലിഖി
തത്തിൽ കാണുന്ന തളി, അമ്പലമാകാം; അത
ല്ലെങ്കിൽ അമ്പലം ആസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടു
സ്ഥാപിച്ച ഭരണവിഭാഗമാകാം.

ചേലൂർത്തറയിൽ രണ്ടാമത്തേതാകുന്നു
സാധ്യത എന്ന് കേൾക്കുന്നു. തിരുക്കുലാശൈല
വും എന്ന് സംസ്കൃതത്തിലുള്ള ഒരു പേരു
കൊടുത്തു കലാശൈലിയെപ്പറ്റിയാം. തന്റെ
സ്വന്തം നാമവും അമ്പലത്തിന്റെ ശില്പശൈ
ലിയുടെ ചിത്രവും കലാശൈലിയും എന്ന പേ
രിൽ രണ്ടിനെയും ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ അ
മ്പലം മൂന്നു നിലകളുള്ള ഒരു മാളികയാണ്.
കലാശൈലിയും എന്നാൽ ദേവാലയത്തെ ശി
ഷ്ടിയിൽ ഏറ്റുവാങ്ങുന്നതിനുള്ള പൂരം അഥവാ

സന്ദേശം എന്ന് അർത്ഥമാകുന്നു. അമ്പലത്തി
ന്റെ ഉത്തരത്തിലുള്ള ശില്പശൈലിയും ഈ പേ
രുകൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. കലാ എന്നാൽ
ദേവാലയം എന്ന് അർത്ഥമാകുന്നു. (ശബ്ദാ
രാവലി നോക്കുക). 'ദേവകലാ' എന്ന വാ
ക്കിടന്നിന്നാവാം ഇത് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ദേവ
കലാ എന്നതു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ അടുത്തു പ
ര്യായങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. ഭാസന്റെ "പ്രതി
മാനാടക"ത്തിലാണ് ക്ഷേത്രത്തിനു ദേവകലാ
എന്ന പര്യായം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. മറ്റ്
കുറച്ചു ഒരു സംസ്കൃതമാനാടകത്തിൽ
അടുത്തു ഒരു പദം വിശദീകരിച്ചു വി
കലാശൈലിയെപ്പറ്റി കൊടുക്കുന്ന കലാശൈ
ലിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഉന്നതമായ ഒരു നാടക
കൃതിയെക്കുറിച്ചും ഉണ്ടാവുകയുള്ളു എ
ന്ന് ഉറപ്പാക്കാം. പക്ഷെ സംഭവത്തിൽ ഭാ
സന്റെ പേരു വിട്ടുപോയതിനാൽ ഭാസ
കൃതികൾ കലാശൈലിയെപ്പറ്റി പഠിപ്പിച്ചു
എന്ന പ്രൊഫസർ പി.ജി. അബ്ദുൽ ഹുസൈൻ
വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഭാസന്റെ പേരു പാതാലത്തിൽ
വലിയ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കേണ്ടതില്ല. "ഇ
കൻ, കാളിദാസൻ, ഹർഷൻ, ഭംഗി എന്നീ
യവർ" എന്ന പദങ്ങളാണ് പക്ഷെ സംഭവത്തിൽ
പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. എല്ലാ സംസ്കൃ
തമാനാടകങ്ങളുടെയും ഒരു പട്ടിക ലഭ്യമാ
ക്കാൻ കലാശൈലിയെപ്പറ്റി ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല എന്ന്
വ്യക്തം. 'ഇത്' കളിക്കാൻ ഏർപ്പാട് ചെയ്
തുന്നതിനു ചില വ്യവസ്ഥകൾ നടപ്പാക്കി
ക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ശാസനമാണ് കലാശൈലിയെ
പ്പറ്റി ശിഖാലിയിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളത്.
മാകുമാരുടെ സംസ്കൃതമാനാടകങ്ങളും
(കുടുംബം) കൂടാതെ ഈ അമ്പലത്തിൽ വെട്ടു
നൂറ്റാണ്ടു ഭവ്യവർണ്ണന നടന്നിരുന്നു എന്ന വ്യക്
ത കലാശൈലിയെപ്പറ്റിയുള്ള വ്യവസ്ഥയാ
ണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് എന്ന് കരുതുന്നതിൽ
തെറ്റില്ല.

വർണ്ണനയും ആഴ്വാതരം

കലാശൈലിയെപ്പറ്റി 'ഭവ്യവർണ്ണ'യുടെ ക
ലാശൈലിയെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നതിനായി

തന്നുവെങ്കിലും രണ്ടു പേരുടേയും സാഹിത്യ വ്യാപാരങ്ങൾ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. തപ തിസംവരണത്തിലും സുദ്രോധനങ്ങളായതിലും ശുദ്ധാംസത്തിന്റെ വികാരം പ്രകടമാക്കുന്ന ശ്രംഗരപ്രധാനങ്ങളായ പല രംഗങ്ങളും കാണാം. എന്നാൽ, മുക്തമാലയിൽ കളങ്കരന മകനിയുടേയും വൈരാഗ്യത്തിന്റേയും തത്ത്വ ജ്ഞാനത്തിന്റേയും അനുസ്മൃതമായ ധാരാളമായ മേയ്ക്കുളി. ഈ സ്തോത്രവും മേല്പറഞ്ഞ നാടകങ്ങളും ഒരേ ആരംഭമെന്നതാണ് എഴുതിയതെന്ന സംശയരണ ഗതിയിൽ പറയാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. എങ്കിലും കലാകാരന്മാർ പലപ്പോഴും ഒന്നിലധികം മുഖങ്ങളും ഭാവങ്ങളും കാണാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു തപതിസംവരണവും സുദ്രോധനങ്ങളായും മുക്തമാലയും കലശലവരവർത്തന എന്നുഴുതിയതാണെന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ഒരു പക്ഷെ, അദ്ദേഹം വാദ്യകൃത്തോടടുത്തപ്പോൾ മുക്തമാല എഴുതിയെന്നും വാദിക്കാവുന്നതാണ്.

എന്നാൽ, കലശലവരവർത്തനം കലശലവര ആഴ്വാരുടെ ഒരു വ്യക്തിയാണെന്നു വിചാരിക്കാൻ പ്രയാസമാകുന്നു. കലശലവരവർത്തനം ചോഴമ്പന്ധങ്ങൾ യാതൊന്നുംതന്നെ ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. കലശലവര ആഴ്വാർക്കൊക്കട്ടെ ധാരാളം ചോഴമ്പന്ധങ്ങൾ കാണാം. ആഴ്വാർക്കു കേരളത്തിന്റേയും മധുരയുടേയും ചോഴനാടിന്റേയും അധിപനായി പുരാണങ്ങളുപരി പ്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. “കൊല്ലിക്കാവലൻ, ‘കോഴിക്കോൻ, കൂടൽനായകൻ’ എന്നിവയായിരുന്നു ആഴ്വാരുടെ ബിരുദങ്ങൾ. ‘കൊല്ലി’ കേരളമാണ്! കോഴി ചോഴന്മാരുടെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന ഉറയൂരിന്റെ പര്യായമാണ്. മധുരയാണ് കൂടൽ. കലശലവര ആഴ്വാരുടെ മകളെ ‘ചോഴകുലവല്ലി’ എന്നു വിളിച്ചിരുന്നു. ആഴ്വാർ ചോഴകുടംബത്തിൽനിന്നായിരുന്നിരിക്കാം വിവാഹം ചെയ്തിരുന്നത്. അതല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകളെ കല്യാണം കഴിച്ചിരുന്നത് ഒരു ചോഴൻ ആയിരുന്നിരിക്കാം.

പക്ഷെ, രണ്ടാമത്തെ സാധ്യത ചുരുക്കമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ചോഴകുലവല്ലിയെ ആഴ്വാർ ശ്രീരാഗം ക്ഷേത്രത്തിലേയ്ക്കു ഭാനുവെണ്ണ എന്നും സ്വപ്ന ആഴ്വൻ ആ ക്ഷേത്രത്തിലേയ്ക്കു സ്ത്രീധനമായി കൊടുത്തു എന്നുമാണ് ചായാമുദ്ര. ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ, ചോഴകുലവല്ലി ഒരു സന്യാസിനിയായ ദേവദാസിയാ ആയി ജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരിക്കാം. ഏതായാലും ആഴ്വാരുടെ ചോഴമ്പന്ധങ്ങൾ പ്രസിദ്ധമാണ്.

മഹാകവി ഉള്ളൂർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, കലശലവര ആഴ്വാർ ഭവുചാഴും ശ്രീരാമഭക്തനായിരുന്നു. കലശലവരവർ വിഷ്ണുവിന്റെ പര്യായങ്ങളെ ചൊല്ലിയാണ് ഭക്തി പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ‘സരസിതമാക്ഷൻ’ എന്ന പര്യായങ്ങളാണ് കലശലവരവർത്തനം പ്രയോഗിച്ചത്. മുക്തമാലയുടെ കലശലവരവരായവട്ടെ, ‘നാരായണൻ’ എന്ന പര്യായത്തിൽ തന്റെ ഭക്തി മുഴുവൻ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ‘നാരായണനായ നാട്യ’ എന്നാണ് മുക്തമാലയിൽ എല്ലായിടത്തും കാണുന്നത്. ശ്രീരാമനും സരസിതമാക്ഷനും നാരായണനും എല്ലാം വിഷ്ണുവിന്റെ വകഭേദങ്ങൾതന്നെയാണല്ലോ എന്ന് ചോദിക്കാം. സാമാന്യക്കാരെ സംബന്ധിച്ചെടുത്താലും ഇതു വാസ്തവമാണെങ്കിലും വൈഷ്ണവസിദ്ധാന്തങ്ങൾ പ്രകാരം സാങ്കേതികമായി നോക്കിയാൽ ശ്രീരാമഭക്തിയും വിഷ്ണുവിന്റെ പര്യായങ്ങളെ ചൊല്ലിയുള്ള ആരാധനയും വൈഷ്ണവമതത്തിലെ രണ്ടു ഉപപ്രസ്ഥാനങ്ങളായിരുന്നു എന്നു പറയാം. പാണ്ഡരാത്രികർ, ഭാഗവതമതക്കാരും എന്നിങ്ങനെ വൈഷ്ണവമതത്തിനു പല ഉല്പത്തികളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരു കൂട്ടർ വിഷ്ണുവിനെ ആരാധിക്കുമ്പോൾ മററ ചിലർ ശ്രീരാമനാച്ഛാലെയുള്ള വിഷ്ണുവിന്റെ അധാരങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ചർച്ചാവിഷയത്തിന്റെ പരിധി കവി പുറത്തായതിനാൽ കലശലവര ആഴ്വാരുടെ

ഒരു കാലം ഞാൻ ഇവിടെ ചർച്ച ചെയ്യുന്നില്ല. ഇതുസംബന്ധിച്ചുള്ള കലിസംഖ്യ വിശ്വസനീയമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. കലശലവരവർക്കു ഒരു കാലത്തിനു മുമ്പാവാം ആഴ്വാർ ജീവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്നു കേരളവും പാണ്ടിയുംപോലെ എടുത്തുപറയത്തക്ക ഒരു രാജ്യമായിരുന്നില്ല. ചോഴും എന്നും ചോഴകുലക്കാർ ആ കാലത്തു ഗ്രാമമായിരുന്നതുകൊണ്ട് മാത്രമായിരുന്നു എന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഉറയൂർ ആയിരുന്നു അക്കാലത്തെ ആസ്ഥാനം. പിന്നീടു വിജയാലയൻ

തഞ്ചാവൂർ കീഴടക്കിയതോടെ ചോഴസാമന്തം അവിടെയായി. ചോഴസാമന്തം ചിങ്ങനാട്ടും വികസിച്ചപ്പോൾ കാഞ്ചീപുരവും ഗംഗൈകൊണ്ടുചോഴപുരവും മറ്റുമായി പ്രധാന പട്ടണങ്ങൾ. ഇതെല്ലാം വെള്ളക്കാരുടെ നോക്കുവാനായി 'കോഴിക്കാട്' എന്നു കലാശലവരോട് ചോഴമായിട്ടുണ്ട് ഉപരിയായാണ്. ചോഴകുലക്കാരുടെ നോക്കുവാനായി അവിടെ എങ്ങനെയും ചോഴകുലക്കാരുടെ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം എന്നുമാത്രമേ പറയാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ.

